

dělal obzvláště velmi rád bylo středěční odpolední spolčo pro děti na faře v Desné zakončené mší svatou, a také každý čtvrtek jsem vyučoval náboženství v Kořenově a Desné, nebo se o to alespoň snažil:-). V Přich. se tomu říká: „Pokusy předávání víry,“ protože je to velice pohanský kraj. No a když je potřeba, tak jsem stavěl lešení, kostelničil, hrál na kytaru – to radši nechtějte slyšet:-), občas i vařil...atd.

DO PŘÍCHOVIC PŘIJEDE BĚHEM ROKU SPOUSTA LIDIČEK Z CELÉ ČR (DOKONCE I ZE ZAHRANIČÍ:-)) LIDÉ ROZDÍLNÝCH POVAH, VLASTNOSTÍ, ZÁJMŮ. DÁVÁ TI SETKÁVÁNÍ SE S NIMI NĚCO?

Samozřejmě, práce s mládeží mě opravdu nejvíce naplňuje, neboť kolik životních příběhů jsem si za tuto dobu mohl vyslechnout je opravdu mnoho, a tak zde nabírám spoustu zkušeností do mé další služby a celkově i do života.

MYSLÍŠ, ŽE ZKUŠENOSTI ZDE NABYTÉ MŮŽEŠ UPLATNIT V „NORMÁLNÍM“ ŽIVOTĚ?

Určitě! Tak například týmová spolupráce je potřeba téměř na všech pracovištích, snažit se vycházet se všemi lidmi, ať jsou jací jsou - možnostmi k tomu je zde dost a dost:-). Potom jsem se tady naučil, jak se v Přich. na faře říká: „být pružný“ a umět měnit své plány a spoustu jiných dalších užitečných věcí...

NEMĚL BYS PRO NÁS PŘIPRAVENÉ NĚJAKÉ TO POVZBUDIVÉ SLOVÍČKO NA ZÁVĚŘ?

RÁD! Buďme vděční za každou chvíli svého života, buďme vděční za to v jaké etapě života se zrovna nacházíme, buďme vděční, že žijeme v tomto čase, na tomto místě, mezi těmito lidmi. Hledejme ve všech lidech, a věcech, věci Boží a tak budeme opravdu šťastní. To Vám opravdu ze srdce přeju, ať se umíme vždycky radovat a hlavně ať se dokážeme radovat z toho, že Bůh nás má nesmírně rád a to stále! Tak ať se nám daří tuto lásku Boží předávat dále!

-rpl-

Přehled akcí jilemnického spolča

- 12. 2. 2005 (so)** Rytmická mše v kostele sv. Vavřince
- 2. 4. 2005 (so)** Připravujeme pro Vás **Společenský večer Vavřineček** 19:30 v IKS v Jilemnici
Pro tuto příležitost hledáme sponzory do tomboly.

Vavřineček vydává spolčo z Jilemnicka v omezeném počtu výtisků pro vlastní potřebu. Více se o naší činnosti dovíte na adrese <http://spolco.jilemnicko.cz>, kde jsou také k nalezení aktuality. Tento časopis je volně šiřitelný, pouze nás prosím o jeho případném kopírování informujte. -red-

SPOLČO

**- společenství mládeže
Vážení čtenáři a zároveň sestry a bratři:-)**

Poslední číslo tohoto časopisu vyšlo již téměř před rokem, a tak bych se chtěl úvodem za tuto dlouhou pauzu omluvit! Nicméně další číslo je tady! Doufám, že se Vám bude líbit a že Vás třeba podnítí k tomu, abyste se také aktivně zapojili do vydávání Vavřinečka. Za každý příspěvek budeme vděční:-) A jestli máte nějaké připomínky, co Vám zde chybí, popř. co byste udělali lépe, tak neváhejte a využijte svých od Pána Boha darovaných vlohů a přispějte nám:-) Jelikož je to první číslo v roce 2005, tak bych Vám chtěl popřát, ať celý rok prožijete v radosti a lásce, pod Boží záštitou a v ochraně pláští Panny Marie.

-red-

Silvestr 2004

Dne 31. prosince se nemalá část našeho spolča sešla v bytě Davidových, kteří byli tak laskaví a propůjčili nám svůj příbytek pro zakončení roku 2004.

Po příchodu jsme se ztišili a večer zahájili společnou modlitbou s jedním desátkem. Poté již začal uchystaný program, při kterém nikomu ani na chvilinku nezmizel úsměv z tváře.

Celý večer však nebyl jen ve znamení her. Asi čtyřicet minut před začátkem nového roku jsme se vydali do nedalekého jilemnického kostela, kde jsme směli strávit poslední chvíle roku v osobní adoraci. V té chvíli, kdy se již venku ozývaly salvy „rachejtlí“, jsme si uvědomili, že nám byl dán obrovský dar - dar víry, že smíme závěrečné okamžiky roku prožít v tichu, v rozhovoru s Bohem a v přítomnosti opravdových přátel! Chvíli před půlnocí jsme společně poděkovali Pánu Ježíši za uplynulý rok a poprosili ho o ochranu v roce nastávajícím. Po této obohacující modlitbě jsme si s každým popřáli „požehnaný nový rok“ a jelikož z kostela není daleko na náměstí, šli jsme se podívat na krásný ohňostroj.

Venku však byla (a to zvláště dámské části) zima, a proto jsme se vrátili „domů“, kde jsme si připili na nový rok a následně se znovu pustili do her. Okolo druhé hodiny ranní naše řady znatelně prořídly, a tak následovala chvíle volného programu. Nakonec jsme si však pus-

(dokončení na str. 2)

tili film Umučení Krista, který nám ukázal, jak velkou oběť přinesl Pán Ježíš za nás hříšníky. Vše jsme zakončili mší svatou.

Na závěr bych chtěla poděkovat našim rodičům za to, že nás pustili a umožnili nám tak prožít tyto nádherné chvíle.

-jlh-

Tříkrálová sbírka

Motto sbírky:

***Pomoc rodinám a lidem v nouzi u nás i v zahraničí
a podpora charitního díla.***

Výnos ze sbírky celkem – 144.000,00 Kč

z toho:

Jilemnice (15 skupinek koledníků) – **87.138,00 Kč**

Horní Branná (3 skupinky) – **18.890,00 Kč**

Valteřice (1 skupinka) – **4.262,00 Kč**

Mříčná a Peřimov (3 skupinky) – **18.725,00 Kč**

Výchová nad Jizerou (2 skupinky) – **14.985,00 Kč**

DĚKUJEME ZA ŠTĚDROST I ZA DŮVĚRU !!!

Česká katolická charita

Jaké je to v příchovickém týmu?

**Rozhovor s prvním dobrovolníkem z jilemnicka,
který tuto službu podstoupil.**

Jenda Lukeš vloni v prosinci ukončil náhradní vojenskou službu na faře v Příchovicích. V místě kde se už po dlouhá léta (letos to bylo 25 let) scházejí převážně mladí z celé ČR. V místě, které má v režii jilemnický rodák a nyní kněz Vláďa Novák. Jak tato služba vypadala jsem se ptal přímo jeho:

JENDO, KDYŽ JSI V ČERVENCI ROKU 2003 DO PŘÍCHOVIC NASTUPOVAL, MĚL JSI URČITĚ NĚJAKÉ PŘEDSTAVY, OČEKÁVÁNÍ, PŘÁNÍ, JAKÉ BY TO TAM MOHLO BÝT. TAKŽE JAKÉ TO TAM DOOPRAVDY JE? BYL JSI NĚČÍM PŘEKVAPEN?

Jelikož jsem do Příchovic jezdil jenom svátečně, neuměl jsem si vůbec představit, jaké to zde bude, když je tady člověk déle než na víkend. Představy jsem si naštěstí moc nedělal, protože při prvním takovém vážnějším rozhovoru o možnosti jít sloužit do týmu mi pater Vláďa řekl, ať si hlavně nedělám nějaké představy a očekávání, protože bych tam měl jít spíše s tím, že budu sloužit a ne že si to budu idylicky představovat.

A jaké to zde doopravdy je? Moc pěkné:-). Služba v církvi člověka (mě teda určitě:-) naplňuje, a teď nemyslím penězi a jídlem:), ale duchovně. Tak například tím, že mohu takto sloužit Bohu, mladým, dětem a ostatním co sem do Příchovic přijedou nebo přímo jsou ve farnostech - Příchovice, Desná a Horní Polubný. A když člověka něco naplňuje, když můžu rozdávat hřivny a dary, které dostávám od Pána Boha, tak jsem moc šťastný!

A CO TAMNÍ TÝM? ABYSTE ZVLÁDLI VŠECHNY TY NELEHKÉ ÚKOLY, MUSELI JSTE PRACOVAT JAKO OPRAVDOVÝ TÝM. BYL VÁŠ TÝM V TOMTO SMĚRU OPRAVDU TÝMEM?

Každý člověk je jedinečný, a proto je někdy těžké, aby lidé z různých míst a s jinou povahou si rozuměli. Toto jsem si ale naštěstí uvědomil ještě než jsem nastoupil do Příchovic, a tak jsem se za to intenzivně modlil, aby nám Pán požehnal, abychom si rozuměli, nebo abychom se o to alespoň snažili. A výsledek? Pán až přepožehnal:-). Ne, opravdu byl jsem v týmu se skvělými lidmi, s kterými jsem si moc dobře rozuměl a jsem za to Pánu Bohu moc vděčný, že jsem tam mohl být v tento čas a s těmito lidmi, kde jsme se snažili všichni táhnout za jeden provaz a navzájem si pomáhat.

CO BYLO TVÝM ÚKOLEM V TÝMU A JAK SE TI TO DAŘILO PLNIT?

Takže měl jsem na starosti technickou údržbu na faře, opravu aut, samozřejmě když přijedou lidé, tak to, aby se v Přích. cítili jako doma, a mezi mé akční, naštěstí jen krátkodobé,;) úkoly také chvíli spadalo (a teď se mi dámy prosím nesmějte:-) prání, žehlení a úklid domu. Mezi činnostmi, které jsem